

Jan Patočka a jeho negativní platonismus

- * aisthésis – doxa – epistémé – dialektika;
- * 3 životní pohyby u Kierkegaarda a Patočky;
- * celek = jsoucno + nejsoucno;
- * Patočka: „Sókratés odhaluje jeden ze základních rozporů člověka, totiž rozpor mezi jeho vztahem k celku, který je mu neodňatelně vlastní, a neschopností, nemožností vyjádřit tento vztah ve formě běžného konečného vědění“
- * „idea je čistá nepředmětnost“
- * „Metafyzika v obou svých křídlech, kladném i záporném, činí týž skrytý předpoklad, s kterým stojí jak její konstrukce, tak pokusy o „kritiku řeči“: že totiž řeč, která má mít smysl, může vyjadřovat, tj. obrážet, reprodukovat pouze objektivní fakta, reální předměty, jinak: že smysl řeči je označovat věci a nic jiného, že mimo oblast této reprodukce (a jejích prostředků) jazyk je pouhá kumulace bezvýznamných slov.“
- * svoboda jako negativní stránka ideje
- * idea jako ontologické umožnění pohybu výchovy
- * „zkušenost neuspokojení v daném a sensuálním, která se stupňuje v pochopení, že dané a sensuální není vším ani rozhodujícím. Proto jsou pro zkušenost svobody rozhodující „negativní“ zážitky, které ukazují, že veškerý obsah pasivní zkušenosti je mizivý, uplývající, nicotný.“
- * výchovy ontologicky jako pohyb existence
- * problém chórismu a svobody